

Hermova Smaragdová deska, 15. 12. 1938

Praví se o ní, že byla nalezena asi 200 let po Kristu v hrobě Hermově vepsaná na smaragdu. Guitská kritika (Stanislas de Guaita – Had Genese II.: Klíč k černé magii, Volvox Globator, 1996; pozn. vydavatele) o ní praví, že je plodem alexandrijské filosofie. Jisté je, že zásady obsažené v tomto nesmrtelném díle tvoří dogma hermetismu. Hermetismus je tedy každá snaha, která pracuje dle zásad obsažených ve slovech Smaragdové desky. Jak Berešitu, tak evangeliu svatojánskému lze rozumět pouze theurgicky. Zásady Smaragdové desky obsahují nejhlubší filosofii v několika větech, které však vyjadřují celou astrologii, alchymii, magii i mystiku a celý hermetismus a proto také se studiem jejím nebudeme nikdy hotovi. Musíme ji mít stále na mysli, stále se k ní vraceti. Smaragdová deska je monumentem a pochopiti ji, znamená uskutečnit Veliké dílo. Hermetismus uznává jen dogma Smaragdové desky.

1) Je to pravdivé, je to jisté, je to skutečné, že to, co je dole, je jako to, co je nahoře a to, co je nahoře, je jako to, co je dole, aby dokonány byly zázraky jediné věci.

„Jediná věc“: to může být Bůh, aby dokonány byly zázraky boží, může to být člověk, aby dokonáno bylo Veliké dílo člověka, nebo to může být hmota, aby dokonáno bylo Veliké dílo alchymické. Může to být vše, třeba církev, náboženství.

„Je pravdivé“ - rozumí se v principu. „Ve věčně Jediném nehledal jsem dvou“. V principu - to je víc než Bůh. Staří Řekové to řekli velmi nedokonale. Oni pravili, že je to Zeus, Pán Všemohára. Sv. Tomáš Akvinský to řekl geniálněji. On se ptá: „Máme dobro; je od Boha dobré, vzniká to dobro proto, že to Bůh chce, že to nařídil, nebo je to dobro absolutní a proto to Bůh chce?“ Čemu říkáme zlé, je pouze nedostatkem dobra. Sv. Tomáš Akvinský odpovídá správně: „Bůh to chce, poněvadž je to dobré!“ Kabala říká, že existuje En Sof - nepoznatelný Bůh. Nad ním ještě něco, důvod bytí tohoto En Sofu. Všecko, co je, existuje jenom pravdou. Princip je pravda.

„Je jisté“: to víme všichni, že je pravda. Ale známe tu pravdu? To je otázka. Jediná jistota může být ve shodě myslí, našeho soudu, našeho usuzování o pravdě. Je naprostým faktem v principu, poněvadž hermetismus dává naprostou jistotu v naší usuzovací schopnosti. Princip, poznání, skutečnost, - duch, duše, tělo; svět božský, astrální a hmotný. V principu (duchu bohů), v teorii (v duši), v praxi (ve faktu, činu) platí zásada.

„To, co je dole, je jako to, co je nahoře.“ „Jako“. : Hermes neříká, že to, co je dole je nahoře. Hermes zde prohlašuje zákon naprosté analogie. To, co vidíme kolem sebe, je naprosto podobné tomu, co je ve světě božském. Bible to říká neméně filosoficky: „Stvořil Bůh člověka k obrazu svému“! To, co je v Bohu, je analogické k zákonům, jimiž se spravuje člověk. Člověk má úplně tu moc jako Bůh. Totéž, co dělá Bůh, má možnost dělat člověk. Kupř. vezměte pohlavní sílu, kterou většina lidí prohání těmi nejhoršími kanály stupidity a sprostoty. Tato síla je zárukou božství. Tattáž síla, kterou Bůh stvořil svět. Když tato obrovská síla se mine se svým účinkem, tak se stává důvodem k rozvratu. Kterýkoliv náš cit můžeme hledat ve světě božském. Je-li to síla, je obsažena v Sefíře, atp., ne již Bohem stvořená, ale člověkem; i každá vášeň může být zvratem tohoto sefirotického ražení. „To, co je nahoře, je jako to, co je dole“. Proto Bůh, Bohočlověk Kristus, proto se modlíme. „Bud' vůle Tvá jako v nebi tak i na zemi“.

„Aby dokonány byly zázraky jediné věci“. Může to být nejvyšší zákon, jenž tvoří veškeré analogie všesvětového stvoření, může to být každé lidské dílo a může to být i En Sof. Proč Bůh tvořil mnohost? „Aby naplněn byl zázrak jediné věci“. V Bohu před stvořením světa nebylo nic než Bůh. Pochodem světovým z tohoto Božství má být opět ta jednota; kvalitní náplň bude jiná. Křesťansky řečeno: chápání Boha, vidění Boha, individuální já bude chápati Boha. Ne nirvána, ne pantheismus. Na toto dogma dnes můžeme navázat všechny filosofické problémy života.

2) A jako všechny věci byly učiněny z Jediného, za prostředkování jediné a skrze Jediného, tak všechny věci se zrodily z této Jediné věci přízpusobením.

Jednota a tři. vše bylo vykonáno a realizováno Jednotou na základě jednoho principu. Není mnohost v přírodě, je jednota v přírodě, je jeden zákon. jedním principem, astrálním světlem, magickým činitelem. Metafyzicky: v tom okamžiku, kdy kleslo stvoření od Boha a stalo se prvkem hmoty, tím elektronem, tím jontem, nemohlo existovati bez Jednoty, bez Boha, tím okamžikem se přizpůsobilo Jednotě - Bohu. Co platí v atomu, to platí ve hmotě, molekule, v životě organickém, duchovním, božském. Všechno trvá jedině tím, že se přizpůsobuje této Jednotě. Zde vidíte, že zlo nemůže trvat, musí se přizpůsobit. Vypadá to kacířsky, když Klíčky Šalamounovy zaklínají jménem božím; avšak i démon má v sobě něco dobra, ovšem nedokonale. Kdyby to neměl, nemohl by existovati. Proto je nutné popřítí satana, poněvadž odporuje Smaragdově desce. Síla není lenost, síla není hloupost. Bůh není hloupý, slabý, podlý, jeho atribut je síla. kdyby člověk dělal zlo silně, má v tomto epitheton, určitou analogii Boha.

3) Slunce je jeho otec, Luna je jeho matku, vítr nosil je ve svých útrokách, země je jeho živitelkou, on jest otcem universálního telesmatu celého světa.

„Slunce je jeho otcem“: co to všechno může být? Všecko aktivní. To jak tryskají z něho emanace, nazveme je kladné vyzařování, toto zhuštěný ve světě božském. Může to být Or = aktivní červené světlo astrální, aktivita.

„Luna je jeho matkou“ = zrcadlo, odrazení paprsků, modré světlo, Ob něčeho, - všeho, Boha.

„Vítr nosil je ve svých útrokách“, eterická těkavá atmosféra, jež je nositelem těchto dvou sil.

„Země je jeho živitelkou“ : když vezmete jiskru boží, vidíte, že toto se muselo promítnouti do země, - athanor.

„On je otcem universálního telesmatu celého světa“. Co je telesma? Filosoficky řečeno je to finalita. Je to souhrn všech vlastností, všech věcí, které směřují k uskutečnění určitého cíle věcí. Telesma je tvůrčí prvek dokonalosti, který je v každé věci, je to esence živoucího vesmíru. Na všechno platí tento zákon.

Další větu chápeme se zemského hlediska:

4) Jeho síla je celá, když byla proměněna v zem.

Bůh se zjevil v Betlémě. Do té doby Boha na zemi nebylo, to byly pouhé stíny Boha, poněvadž nebyl Bůh cele obrácen v zem. To se stalo teprve v Betlémě, když se Kristus narodil. Není ve smyslu hermově utíkat z tohoto světa; ten svět je zde proto, aby se přemohl a ne z něho utéci. V tom světě je boží síla. Síla tohoto rozpětí Boha v jeho tvorstvu je dokonalá, je zcela rozvinutě v jeho obsahu.

5) Oddělíš zemi od ohně, jemné od hrubého, jemně a nanejvýš moudře.

To úplně platí ve všech pláních. oddělíš hmotné od ducha, oddělíš, co je hmatatelní od toho, co je nadsmyslné; v božství oddělíš písmena, která zabíjí, od slova, které oživuje. V alchymii vidíme jak z toho zlata a stříbra vytáhneme ten duch Slunce a Luny. V magii opatrně a jemně oddělíme tu supranormální podstatu, jemně a moudře, aby mohla vnímatí to ostatní, co ten druhý nevnímá.

6) On vystupuje od země k nebi a zase znova sestupuje s nebe k zemi a přijímá sílu věcí hořených i dolních.

„On“ - ať je to buňka, kov, fluidum, tělo Ducha svatého. Nesmírně důležitý magický zákon: „Vystupuje od země k nebi a zase znova sestupuje s nebe k zemi“; je to zákon kruhu. Musíme myslet v poloobloucích. Veliké dílo - znamená pohlédnutí vysokým božstvům tváří v tvář a vrátiti se zpět. Přijmouti sílu věcí hořených a vrátiti se a přijmouti sílu hmoty. Existuje zde střídavý pohyb. Člověku se pak dolů nechce; síla musí být odpor. Theurgie - ten Bůh, to je Otec, země tu sílu musí

vyživit; požadavek, aby síla hmotná vyživila tuto myšlenku. Polokruhy, pohyb, který jde nahoru jako vytčená myšlenka a který se vrací dolů. To jde současně - desítka tarotu - kolo dění, jak to viděl Jakob v Písmu sv. „On“ - to telesma se nasytí nahoře a jde dolů a zde se musí vyživit. Bere na sebe střídavě vlastnosti světa astrálního, světa theurgického a vrací se do hmoty, která tento duchovní náboj musí vyživit. Opět cit a rozum musí býti v rovnováze.

7) Takto budeš míti slávu celého vesmíru!

Jen takto! Takto zkouší, vládne nad všemi pláněmi Bytí. Veškerá temnota prchne před tebou. Zmizí slabost, zlo, pasivita, všecko, co patří k zemi a její temné družice. Síla ze všech sil nejmocnější. Je to ovládnutí magie, vzájemný princip aktivity, potenciál, možnost všeho, co existuje. Rovnováha: na těch vahách ten střed, to je základ a rovnováha. Okolo tohoto středu kolotá všechno ostatní. Trvalý základ měnicích se jevů. Jevy se mění, ale podstata je tatáž. Lidé se rodí a umírají a člověk jako typ zůstává. Vesmíry se mohou měnit, ale ten, který dojde Velikého středu, ten trvá.

8) Tu sídlí síla ze všech sil nejmocnější, která překoná každou jemnou věc a pronikne každou věcí pevnou.

Která překoná to duchovní, která pronikne každou věcí pevnou, která se vmísí a rozloží a rozpustí každou konkrétní věc.

9) Takto stvořen byl vesmír, odtud vzejdou podivuhodná přizpůsobení, jichž způsob bytí je zde.

Skrze tohoto činitele, touto cestou byl svět, jakožto princip, svět Sefirotů, uveden v jsoucnost = v sílu zárodečnou a tato v činnost. Tímto způsobem bylo realizováno, tímto způsobem běžela involuce. Prostorů je daleko víc a časů také daleko víc. Není trojí rozměrný čas. To se musí zažít, nemáme pro to slov. Představa času a prostoru je názorová forma. Proč je Bůh věčná přítomnost? Poněvadž v něm není času a prostoru. A involuce a evoluce - to je jenom pro nás - to je naše názorová forma. Zde mají původ veškeré věci, veškeré aplikace dění a bytí, v tomto zákonu existují, zde je odhalen tento zákon, kterým se řídí všechno, co bytuje.

10) Proto jsem byl nazván Hermes Trismegistos, Hermes třikrát největší, maje tři díly moudrosti celého světa.

Hermes Merkuru je živá voda, tedy i syntéza a analýza, to je ta hůl Hermova, dva hadi, klad a zápor; ovládnouti tři světy = božský, psychický a smyslový, alchymie, magie a theurgie.

11) Je úplné, co jsem pověděl o Mistrovství Slunce.

Že je to dokonalé dogma, úplné dogma, může to býti síla a moc astrálního světa, involuce, evoluce. Na všech lidských pláních se musí tato Hermova Smaragdová deska uskutečnit. Uskuteční se během celého světa. Jako alchymie i chemie se jí jednou bude řídit. Prozatím se tím řídí jen hermetismus, proto je to věda živá.

Jedním z nejmocnějších znamení, před kterým se třesou veškerá tvorstva všech světů, je hexagram. Vysloven slovem je Smaragdová deska nebo počátek Berešitů neboli evangelia svatého Jana. Není mocnějšího slova, než slova Smaragdové desky a když je budete velmi často rituelně recitovat, tak se k Velikému dílu dostanete. Tato slova v sobě obsahují zákony Všemíra, jsou zákonem všeho bytí a když probudíte tyto analogie v sobě, můžete skutečně získati Mistrovství Slunce.

Hermetismus je určen jen vyvoleným. Je vyloučeno, abyste chtěli někoho zsvětiti nebo někomu vyložiti, co jsou to Veliká díla hermetická. Kabala zakazuje mluvit o theurgii veřejně; ne snad, že by se to nemohlo vysvětliti, ale ono se to nedá vysvětliti. Udělejte si ze Smaragdové desky koncentrační pomůcku!